

[Johan Asmussen.]

medlem hr. Aksel Larsen her fra talerstolen give udtryk for, at også han erkendte, at principielt var formueskatten ikke rimelig. Jeg overhørte ikke de forbehold, der blev taget — det kan man sikkert diskutere meget, det være tiden og stedet ikke til — men jeg lægger vægt på, at det nu også fra den side er erkendt, at rent principielt er formuebeskatningen ikke rimelig. Grunden til, at den ikke er det, er simpelt hen, at det er ikke dér, skatteevnen ligger. Det er jo med rette, man gang på gang er inde på begrebet skatteevne og søger at finde frem til, hvor skatteevnen er. Sagen er den, at en formue, selv en, der kan skrives med store tal, i dag ikke er ensbetydende med stor skatteevne.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på det i forbindelse med dem, der kun har indtægt af en rentenydelse, men alligevel bliver formuebeskattet; dér ses det ganske tydeligt, at formuen som sådan er ikke ensbetydende med skatteevne. Den sidder i dag ganske andre steder; bl. a. — paradoksalt nok kunne man måske sige — hos den aldersgruppe, som også, og med rette, kan forvente studiehjælp, og hvis forældre med rette kan forvente børnetilskud, måske i stigende grad, o. s. v., den sidder jo hos de unge. Vi ved alle sammen, at der blandt en meget stor del af de unge er en sådan skatteevne, som på ingen måde kommer til udtryk i det omfang, hvori de bidrager til samfundets drift.

Lad mig lige nævne, at også ved sambeskatningen fører formueskatten til helt urimelige resultater. Lad os tænke os et par nygifte. Den ene har, inden de bliver gift, lige under 90.000 kr. — 89.999 kr. — i formue, den anden har det samme; den ene måske i en villa, den anden i noget andet. Disse to betaler hver især 0 kr. i formueskat, men efter de gældende regler, hvor grænsen er 90.000 kr., ville de komme til at betale 1.200 kr., hvis de giftede sig, kun fordi de giftede sig og kun i formueskat. Sættes formueskattegrænsen op til 150.000 kr., bliver denne ekstrastraf over formueskatten for at gifte sig noget mildere, men principielt er det komplet urimeligt.

Hvad betyder den forhøjelse fra 90.000 til 150.000 kr., som man nu endelig langt om længe er ved at mande sig op til? Ja, man

siger, at meningen med den er undgåelse af at formuebeskatte ejendomsværdiernes stigning. Men eftersom man jo ikke indskrænker lettelsen til dem, som har fast ejendom, kan jeg ikke se rettere, end at der allerede deri ligger en erkendelse af, at en lempelse er rimelig rent generelt, for hvis man ikke mente det, ville man indskrænke lempelsen til dem, der havde fast ejendom, og det gør man ikke. Forhøjelsen skal gælde alle, der har formue. Når man altså derved erkender, at en forhøjelse af formueskattegrænsen også generelt er rimelig, er jeg ganske enig heri. Den er rimelig, og forhøjelsen fra 90.000 kr. til de 150.000 kr. er ikke engang en ajourføring ganske bortset fra hele spørgsmålet om ejendomsskatte værdierne.

Jeg husker, at venstre og de konservative i 1963 udtalte, at de undlod at stille ændringsforslag til udskrivningsloven i forventning om, at skattereformen var lige om hjørnet. Nu har vi hørt udtalelser både fra venstres og de konservatives ærede ordførere, der må fortolkes sådan, at man nu kan vente, at de to partiers repræsentanter i udvalget gør alvor af at komme med de ændringsforslag, som de for 2 og 1 år siden holdt sig tilbage fra. Der har været tale om ændring af overgrænsen på 150.000 kr., ændringer med hensyn til 3 pct.s reglen — det må jo være en lapsus, at den ikke er ajourført allerede nu — der har været tale om forsørgerbegrebet o. s. v. Jeg afventer nu med interesse, at venstres og de konservatives repræsentanter i udvalget virkelig gør alvor af det, de har bebudet i årevis. For dette forslag må se anderledes ud ved anden behandling, end det gør i dag.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det foreliggende lovforslag indeholder jo kun den ene ændring om forhøjelsen af formueskattens bundgrænse. Når der ikke er foreslået ændringer i øvrigt, er det jo netop ud fra den betragtning, at vi står over for at skulle revidere skattelovene, og at vi i det hele taget står over for en skattereform. På denne baggrund har det ikke været rimeligt eller fornøftigt at foreslå yderligere ændringer. Man har opfyldt det løfte, der er givet om at søge at afbøde de urimelige virkninger af 13. alm. vurdering. Man har jo ikke lovet, at man ville afbøde alle virk-